

[Aksel Larsen.]

ind i debatten. Det er jo, som jeg har givet udtryk for det i en lille bog, sådan, at vaner ikke mindst i politik er noget uhyggeligt noget; det er meget svært at komme bort fra gamle og indgroede vaner — også på et tidspunkt, hvor man måske synes at de er ved at blive dårlige. Jeg går ud fra, at det var en vanemæssig fortalelse, når hr. Peter Nielsen ønskede skatteforhandlingerne begrænset til de fire gamle partier, selv om hr. Foged naturligvis blev meget glad for denne udtalelse og øjeblikkelig ønskede at bygge videre på den. Jeg har nu den opfattelse, at efter den politiske udvikling, der er sket i dette land og i befolkningen, turde vel den tid være forbi, da fire partier forsøger at monopolisere folkeviljen udtrykt ved folketinget og forsøger at ville foreskrive folketinget, hvad det må, og hvad det ikke må. Også af den grund kan jeg tilslutte mig det dagsordensforslag, som hr. Peter Nielsen og hr. Baunsgaard har stillet. Jeg synes, det er rimeligt, at skattereforarbejdet nu må gå videre; og vi må se at arbejde så energisk, at vi bliver færdige i indeværende folketingsår. Jeg håber i hvert fald på et resultat, og jeg anbefaler at stemme for det nævnte dagsordensforslag.

Johan Asmussen: De uafhængige er ikke tilhængere af systemet med afværgedagsordener; det forekommer os, at det er udtryk for et taktisk spil, som ikke er synderlig værdigt for et parlament.

På den anden side kan vi ikke nægte, at det virker noget overraskende, at der i forbindelse med tredje behandling i dag af forslaget til udskrivningslov, fremsættes et dagsordensforslag som det af hr. Poul Møller fremsatte. Vi er naturligvis enige i det, det giver udtryk for, og lad det være sagt endnu en gang, at det for de uafhængige er væsentligt, at skattefradragsretten bevares i systemet, og at den sikkerhed, som borgerne derigennem har imod det, som så ofte er blevet kaldt skatteplyndring, grundmures.

Afværgedagsordensforslaget er af et sådant indhold, at det er vanskeligt at stemme imod det. Det kan vi ikke gøre; vi må derimod fra vor side afholde os fra at stemme om det sidst fremsatte dagsordensforslag.

Selve problemet om skattefradragsretten i øvrigt finder jeg ikke at det er tiden at komme ind på ved denne lejlighed.

Diderichsen: Vi er jo kommet i en noget overraskende situation ved den torpedo, hr. Poul Møller uden varsel har afskudt i eftermiddag, og det er vel ikke meningen, at vi skal have nogen principiel drøftelse af alle de store spørgsmål, det her drejer sig om.

For mit parti er det afgørende synspunkt dette, at når man er begyndt på drøftelser af skattereformen i de forskellige udvalg, kan man ikke sætte nogen begrænsning for de emner, som måtte kunne behandles i udvalgene, sådan som også statsministeren og hr. Baunsgaard har været inde på det. Derfor forekommer det os en selvfølgelig, at det vigtigste synspunkt må være, at disse drøftelser fortsættes og fremskyndes så meget som muligt i de respektive udvalg.

Med hensyn til de enkelte stridspunkter har liberalt centrum jo forelagt en skitse til en skattereform vedrørende statsskatterne og derunder udtrykkelig fremhævet, at det er vort ønske, at skattefradragsreglen bliver ophævet, idet vi er overbevist om, at der er megen overtro forbundet med den stærke psykologiske virkning, skattefradragsreglen endnu har i mange kredse af befolkningen. Men jeg er på den anden side også overbevist om, at de tegn i tiden, som allerede har vist sig, og som tyder på, at skattefradragsreglen er ved at miste sit tag i befolkningen, vil blive meget betydeligt styrket i den kommende tid.

Jeg skal derfor efter disse få bemærkninger blot sige, at vi ikke kan stemme for det af hr. Poul Møller fremsatte forslag til motiveret dagsorden, men at vi vil stemme for det af hr. Peter Nielsen og hr. Baunsgaard stillede afværgedagsordensforslag, selv om vi i og for sig deler det synspunkt, som også hr. Johan Asmussen gjorde sig til talsmand for. Jeg mener, at det giver udtryk for det, som er det væsentlige, nemlig at reformarbejdet nu endelig må komme i gang og gennemføres med så mange og så omfattende kræfter som muligt og føre til et for det danske samfund lykkeligt resultat.